

Maria Immaculata – Jungfru Marias utkorelse och fullkomliga renhet - 2020

De flesta människor har innerst inne en dröm om en oförstörd värld, där godhet och sanning råder. Där det inte finns krig eller förtryck och där naturens skönhet är bevarad. Vi kan aldrig helt förlika oss med en tillvaro som är sårad av synd och ondska, ja, av vår mänskliga själviskhet och vinningslystnad. Det kan tyckas vara en utopi som aldrig kan förverkligas eller bestå. Samtidigt får vi tro att Gud har ingjutit i oss en äkta strävan efter att göra allt vad vi kan för att detta ideal skall förverkligas. Gud har skapat oss för att förvalta denna vår värld och skapelse i enlighet med hans vilja och önskan. Därför bär vi också detta ideal inom oss. Vi får inte ge upp det och tro att det bara är en illusion. Det blir speciellt tydligt idag, när vi får fira Jungfru Maria som den Obefläckade och av synden helt oberörda. I henne ser vi till fullo att Guds dröm om människan har gått i uppfyllelse. I henne ser vi en underbar ikon av vad människan borde vara i en värld, dit synd och ondska inte har nått in. Därför är Jungfru Maria alltid en lysande förebild för alla människor, som vill kämpa och göra allt vad de förmår för att göra världen bättre, så att den motsvarar Guds önskan och vilja.

”Hennes bön förmedlar nåden, hennes liv är föredömet för oss alla”, så ber vi dagens prefation. I dagens evangelium hör vi hur Maria själv beskriver den grundhållning som vi människor måste tillägna oss: ”jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt” (Luk 1:38). Vår mänskliga storhet ligger i att vi är villiga att tjäna i stället för att härska och att vi vill göra Guds vilja i stället för att söka egen fördel och vinning. Så enkelt är det, men samtidigt så svårt för den gamla människan i oss. Just därför är det så viktigt att vi hela tiden upprepar Marias ord och gör dem till vårt hjärtas innerliga bön. Maria visar oss en idealbild av vad bön och handling i Jesu efterföljd innebär. Hon kan hjälpa oss att gå ut ur oss själva och förlägga vår tyngdpunkt i Gud. Att tro innebär att försöka se allt utifrån Guds eget synsätt. Den helige kyrkoherden av Ars säger att tron är som ett slags glasögon, som hjälper oss att se med Guds kärlek på hela verkligheten, både på Gud och vår nästa – och inte minst på oss själva.

Paulus försöker uttrycka denna sanning på sitt sätt: ”Vi skall vara Gud till pris och ära, vi som redan på förhand har satt vårt hopp till Kristus” (Ef 1:12). Det är egentligen något oerhört att tänka sig att vi, små och bräckliga varelser, kan ge Gud pris och ära, att vi kan tillföra något till honom som står över allt annat och inte behöver något. Men så är det i denna vår värld, som är sårad av synden. Vi kan genom vårt sätt att be och leva prisa och ära Gud, så att vår värld genljuder av lovsång och tacksägelse mitt i sin brustenhets och vilsenhets. Om vi liksom Jungfru Maria bejakar vår kallelse att tjäna Gud och leva honom till pris och ära, hjälper vi hela vår värld att höja sig upp ur sin förnedring och mer motsvara Guds

önskan om hur den borde vara. Det svindlar för vår tanke, när det går upp för oss att vi har fått denna oerhörda värdighet och kallelse att bidra till att världen blir en helgad rymd, där Gud blir lovad och upphöjd, prisad och ärad genom oss. Det är det som ligger i ordet gudstjänst. Det är det som vi får delta i varje gång vi samlas till gudstjänst. Det är därför vi kan känna smärta och sorg när omständigheterna inte tillåter oss att delta i gudstjänsten. Men i vår egen innersta helgedom, där Treenigheten själv bor genom dopet, kan vi alltid delta i denna gudstjänst. Vi kan göra hela vårt liv till ett heligt tjänande av Gud, honom till pris och ära.

I Jungfru Maria får vi ett hoppets profetiska tecken om vad vi och vår värld borde vara enligt Guds plan. Vi är alla kallade att få del av denna nådens fullhet, som hon fick dela från början. Därför bad vi i dagens kollektbön: ”Därför ber vi dig att du, som med tanke på att Kristus skulle dö för alla människor, bevarade henne ren från varje fläck, ville helga också oss, så att vi på hennes förbön når vårt mål hos dig”. Hela vårt liv på jorden är en process, där vi steg för steg skall befrias från synden och förvandlas av Guds nåd. Allt är gåva och nåd, men vi måste också samverka med Guds handlande genom allt vad vi är och gör. Det måste synas och märkas på oss, att vi vill leva efter hans vilja och förvandla den del av verkligheten som är anförtrodd åt oss till något som är bättre, sannare och vackrare. Vi får i varje omständighet utföra detta uppdrag, Gud till pris och ära. Vår högsta önskan är att vi skall motsvara Guds önskan om vad vi borde vara och göra.

Gud har rätt att ställa stora förväntningar på oss. Han har som Paulus skriver ”före världens skapelse utvalt oss i honom till att stå heliga och fläckfria inför sig i kärlek. Han har förutbestämt oss till att få söners rätt genom Jesus Kristus och förenas med honom... till pris och ära för den nåd som han har skänkt oss med sin älskade Son” (Ef 1:4-6). Samtidigt känner han oss innan och utan och vet hur svaga och ombytliga vi är. Vi behöver ständigt på nytt hans barmhärtighet och förlåtelse, så att vi kan börja om på nytt. Vi får aldrig ge upp denna dröm och detta hopp, som vi idag ser förverkligat i Jungfru Maria, den Obefläckade. Hon ber för oss och vill hjälpa oss att gå vidare och inte förtrötts eller bli modlösa. Den frestelsen dyker upp gång på gång, särskilt i svåra tider som nu. Därför är det så viktigt att vi har denna djupt personliga tillgivenhet för Maria och anförtror henne våra problem. Men sin moderliga empati och inlevelseförmåga kan hon hjälpa oss när livet är tungt och utsiktslöst, så att vi får nytt hopp och ny längtan efter att få leva Gud till pris och ära. Mitt i livets brustenhet lever drömmen om en bättre värld vidare. Vi är alltid på väg därhän. Här nere ser vi den mest i brottstycken och skärvor, men vi litar på Guds löften och hans kärlek till sina barn, så att vi når fram till vårt definitiva mål i hans eviga rike, honom till pris och ära.